

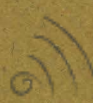
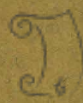
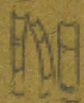
KOPINNA

Μηνιαία βιβλιογραφία αναγραφείσα
ἐν τῇ Νύμφῃ ἀπὸ Χειρῶν Σ. Χιδῶν

ἐν Λαυρεντίῳ, Τυρκοκράτει ἢ «Ἐσθραμύτος»,
Χειρῶν Σ. Χιδῶν, 1876

Ἔτος Β' Ἰσίδ ἢ 9' Νοεμβρίου 1876

*
Ἄνθ' Ἀνακράσεως: Τὸ ἔθνος
ἔπειθ' ἰβήριος (καὶ τὸν ἀστυγῆ
με' τὸν Τάργου) καὶ ἀστυγῆς
ἐν τῇ Νύμφῃ τῶν ἀστυγῶν

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

375

ΚΟΡΙΝΝΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

ΧΡΗΣΤΟΥ Σ. ΧΙΩΤΟΥ

Ἐν Ζακύνθῳ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΝ

Τὸ ἔθνικόν ἡμῶν ζήτημα.—Ἐν ἐπιστόδιον τοῦ 1793. Ἱστορικόν δράμα ὑπὸ Ἰ. Σ. Μάνεσσα.—Ἀριθμὸς τῶν θεμάτων τῆς Ἰερᾶς Ἐξετάσεως ὑπὸ Δ. Κ. Παπαγεωργίου.—Ἐπιστολιμαία διατριβὴ πρὸς τὸν Ὀθωνα Ρεῦμάνον ὑπὸ Ἰ. Ν. Σταματέλου.—Τὸ ἀνώνυμον ἀριστοῦργημα ὑπὸ Anonyme.—Ἠθικὰ σκίψαις ὑπὸ A. Dumas.—Ποίσεις. Ἡ ὀκτὼ τοῦ θανάτου τοῦ ἀγαθοῦ καὶ πολυκλαύστου νέου Ἄνδρέου Θ. Ζαίμη ὑπὸ Α. Καψοκεφάλου.

1876

Ἐν Ζακύνθῳ

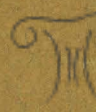
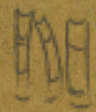
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Ἡ «ΕΠΤΑΝΗΣΟΣ»

ΧΡΗΣΤΟΥ Σ. ΧΙΩΤΟΥ

1876

ΤΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

ΚΟΡΙΝΝΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΥΠΟ

ΧΡΗΣΤΟΥ Σ. ΧΙΩΤΟΥ

ΕΤΟΣ Β.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1876

ΦΥΛ. Θ.

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΗΜΩΝ ΖΗΤΗΜΑ.

Πρὸ τεσσάρων περίπου μηνῶν ἐστάλη πρὸς τὸν ἐκδότην τῆς Κορίννης παρὰ τοῦ εὐπαιδέτου κ. Α. Λαγκαράτου ἡ κατωτέρω ἐπιστολή, ἣν ἀπέσχομεν μέχρι τοῦδε νὰ δημοσιεύσωμεν καθὼς μὴ θεωρηθείσῃ προωρισμένης πρὸς τοῦτο. Νῦν δὲ λαμβάνοντες αὐτὴν ἀφορμὴν, ἀνακοινοῦμεν αὐτὴν τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις μετὰ τινῶν μικροῦ λόγου ἀξίων παρατηρήσεων, νομίζοντες ὅτι, οἰαδήποτε, εἴτε ἐπὶ τοῦ θρησκευτικοῦ εἴτε ἐπὶ τοῦ δημοσίου φρονήματος, ἀτομικῆ πεποιθήσεως, ὅσον ἀλλόκοτος καὶ ἂν ᾖ, δὲν οὐδέποτε δύναται ἀποκρύπτεται, ἀλλὰ δεῖν νὰ ἐκτίθεται εἰς τὸ προφανές, ὅπως διὰ τῆς συζητήσεως ἀνευρίσκηται ἡ ἀλήθεια.

Ἐπεταὶ ἡ ἐπιστολή.

Ἀπὸ τῆν ἐξοχὴν μου, 20 Ἰουλίου 1876.

Κύριε Χ. Χιώτη.

Ἀποκρινόμενος εἰς τὰ δύο σου γράμματα τῶν 26 Ἰουνίου καὶ 13 τρέχοντος Ἰουλίου, 1.ον σου ζητῶ συγγνώμην ὅτι δὲν ἠμπόρεσα νὰ σοῦ ἀπαντήσω πρωτίτερα, ἐπειδὴ ἡ ἔχταχται ἐνασχόλησίς μου ἐφέτε στήν ἐξοχὴν με ἐμποδίσανε ἀπὸ τὰ χρέη μου μετὰ τοῦ φίλου. 2.ον σε εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ «Ὁρθογραφικόν» τοῦ Κυρίου Σταματέλου καὶ «Μυρολόγιον» του. Συγγράμματα τέτοια εἶναι τόσα εὐεργετήματα διὰ τὸ ἔθνος, μὰς, τὸ ὅποσον, ἐξαιτίας τῶν ἀπονεοιομένων λογισμάτων, εὐρίσκηται ἀκόμη χωρὶς γραμματικῆ, καὶ χωρὶς λεξικοῦ γιὰ τὴ γλώσσά του.

Μοῦ ζητῆς καὶ τι διὰ τὴν Κορίννα σου. Ἄλλο πάλαι ὄμορον ἐδικόν σου διὰ τὸ ὅποσον καὶ αὐτὸ σου χρεωστῶ εὐχαριστίας καὶ εὐγνωμοσύνης. Μὰ, Κύριε Χιώτη, ἡ τωρινὴ ὥρα δὲν εἶναι ἡ ἀρμοδιώτερη γιὰ δημοσιογραφικὴ ἐνασχόλησι. Στὸν καιρὸ τοῦ τρύγου ἔπρεπε καὶ ἡ δημοσιογραφία νὰ ἴκη καὶ ἐκείνη τὴν διακοπὴν τῆς.

Καὶ ὅμως ἡ ἐπιθυμία με εἴρνει νὰ ὠφεληθῶ ἀπὸ τὸ εὐγενὲς κάλεσμά σου, ἐπειδὴ ἡ περίστασις μέσα στὴν ὁποία ζοῦμε εἶναι φοβερὰ καὶ κρίσιμη.

Ἀκούω πολλὰ στόματα νὰ παρακινῶν τὴν Κυβέρνησιν μὰς

καὶ γιὰ τὴν ἀνέμουλα ἢ ἀκάρδα τοῦτα στόματα ἠθέλανε νὰ μὰς ἴδουσαν σφαζομένους καὶ σφάζοντας; Γιατὶ τὸ ἑλληνικὸ ἔθνος νὰ θέλῃ νὰ ἀφαιρήσῃ τὴν ὑπάρξιν τοῦ Ὀθωμανικοῦ ἔθνος, ὡς καὶ ριψοκινδυνεύοντας τὴν ἐδικήν του ὑπάρξιν; Ἐπειδὴ τέλος πάντων κήρυγμα πολέμου εἶναι κήρυγμα φόνου.

Διὰ νὰ βάλῃ ἓνα ἔθνος εἰς σὲ κίνδυνον τὴν ὑπάρξιν του γιὰ νὰ σηκώσῃ τὴν ὑπάρξιν ἄλλου ἔθνος, πρέπει νὰ ἴκη καὶ δίκην ἀνάλογα τοῦ ἀπειλισμένου τούτου κινήματος του. Καὶ ποῖα ἔθνη εἶναι τὰ δικά μας δίκην; Μήπως τὰ ληστρικὰ πλοῖα τῆς Τουρκίας ζωγραφίσουν τὰ ἐμπορικὰ τὰ δικά μας καὶ ἀφανίζουσι τὸ ἐμπόριόν μας; Μήπως βάρβαρα στήθη Τούρκων ἀπερνῶν κάθε μέρα τὰ σὺνρά μας καὶ ληστεύουσι τοὺς κάμπους μας; καὶ καὶ τὰ χωριά μας; καὶ φοβερίζουσι τὴν γῆν μας! Μήπως τὸ χιρὰτὶ ποῦ τοῦ πληρόνουσε μὰς εἶναι ἀνυπόφερτο γιὰ τὸ μέγεθός του, καὶ ἐμεῖς φοροῦμε τὴν πείνας!—Ἐπειδὴ τέτοια ἔθνη πρέπει νὰ ἴκη ἓνα ἔθνος γιὰ νὰ ἴκη εὐλόγως καὶ δικαίως νὰ σηκώσῃ τὸ μαχαίριτον ἀπάνου σὲ ἄλλο ἔθνος.

Ἄλλ' ἐμεῖς δὲν ἴκημε δίκην κανένα τέτοιο. Ἐμεῖς ἴκημε ναῦρωμε πρόφασιν λαμπρὰς πρόφασιν; ἂν θέλῃς, Κ.ε Χιώτη, μὰ πρόφασιν πάντι.—Ἡ ἐλευθερία εἶναι παραδείγ. χάρις, τῶν ὁμοφύλων χριστιανικῶν λαῶν, οἱ τινες γέμουσι τὸ πτότον ζυγόν των βαρβάρων!... Ὁ θρίαμβος τοῦ Σταυροῦ ἀπάνου στήν Ἡμισέληνον!... Λαμπρὰ πράγματα!... Λαμπρὰ, ἐπειδὴ μὰς κίνουσε νὰ φανούμε στὸν ἐξω κόσμον φιλόδημοι, φιλοπρόδοι, κλοῖοι πατριῶτες, καὶ καλοὶ χριστιανοὶ ἀπάνου σ' ὅλα!... Ἄλλὰ καθένας ἐνοεῖ ὅτι ἀπουκάτου στή λαμπρὴν ἐκείνην πρόφασιν ἠθέλε κρύπτεται τὸ πραγματικὸν κίνητρον μας, τὸ εἰδεχθὲς συμφέρον, ἡ ἀρπαγὴ, ἡ ληστεία, ἡ κακοθεία.

Καὶ θέλεις, Κ.ε Χιώτη, νὰ ἴδῃς τὴν ἀπόδειξιν τῶν λόγων μου; Τὴν ἀπόδειξιν, λέγω, ἐπειδὴ καὶ εἰς τὰ πολιτικὰ καὶ ποτε ἴκηρεται νὰ γίνεται ἡ δοκιμὴ, ὡς καὶ στὰ μαθηματικὰ τὰ ἴδια Πρόσφερε εἰς τοὺς φανατικούς τούτους ὑπὲρ τῆς ἀλληλοσφαγίας τῶν δύο ἔθνων «Νὰ κηρύξουμε τὸν πόλεμον τῆς Τουρκίας διὰ νὰ ἐλευθερώσωμε τοὺς ὁμοφύλους καὶ ὁμορθήτους μας ἀπὸ τὴ δουλείαν» ἀλλὰ μετὰ τὸν ὅρον ὅτι, ὅποια καὶ ἂν ἴκη ἡ ἐκδοχὴ τοῦ πολέμου νὰ μὴν ὠφεληθῶμε οὐδὲ σπιθαμὴν γῆς ἀπὸ τὴν Τουρκίαν» οὔτε ἄλλην ὕλικὴν ὠφέλειαν καμμίαν νὰ λάβωμε, ἀλλὰ μόνον τὸ καύχημα τοῦ νὰ συμβάλωμε στήν ἀπελευθέρωσιν λαῶν πιεζομένων». Βλέπε τούτους τοὺς ὅρους εἰς τὸν ἐ-

ΙΛΚΙΣΤΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ὕπεδειξεν ὅποια τὰ ὑψηλά τῆς ἀληθοῦς ἀριστοκρατίας καθήκοντα καὶ ὅποσον οὕτη, καλῶς ἐνεργουμένη, συντείνει εἰς εὐδωσίαν τοῦ κοινοῦ ἡμῶν οἴκου. Μακαρισταί, τῶ ὄντι, αἱ κοινώναι αἱ ἐμπερικλείουσαι ἐν τοῖς κόλποις αὐτῶν τοιαῦτα σωτήρια σπέρματα πολιτικῆς εὐζωίας!

Μακάριοι καὶ ἀξιοζήλωτοι οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι, οἵτινες δὲν ἀποθαμβοῦσι τὸν κόσμον διὰ τῆς αἴγλης τῆς πατρῆου αὐτῶν εὐκλείας, ἀλλ' ἐγκολάπτουσιν ἐν τῷ βίῳ τὴν σφραγίδα τῆς ἰδίας ἀτομικότητος! Τοιοῦτον ἔμβλημα ὀφείλομεν ἅπαντες ἡμεῖς, οἱ τῆς νέας γενεᾶς ἰδίως, νὰ ἀποδεχθῶμεν περὶ ἀριστοκρατίας, ἀναλογιζόμενοι ὅτι ἡ χάρις, ἡ εὐφυΐα, ἡ ἀνδρία, ἡ τύχη καὶ αὐτὴ ἡ περιουσία, δὲν εἶναι ἀγαθὰ ἀληθῆ, εἰμὴ καθ' ὅσον ρυθμίζονται ὑπὸ τοῦ ἠθικοῦ αἰσθηματος, ὑπερ τυγχάνει ὅπως ἀτομικόν. Ὑπὸ ὁμοίων αἰσθημάτων ὀρμώμενοι, ἔτι μᾶλλον συλλυπούμεθα τὴν προώρως μαρτυρούσαν τοῦ Α. Ζαήμη ὑπαρξιν, καθότι αὕτη προηγέλλετο τῶν ἰδεῶν τούτων ἢ ἐνσάρκωσις. Πλείστοι ἕτεροι ἐπικήδειοι λόγοι καὶ εἰς ἐπιτάφιον ἐξεφωνήθησαν ἐπὶ τοῦ νεκροῦ αὐτοῦ, πρὸς δὲ καὶ κατάλληλα ποιήματα ἐδημοσιεύθησαν.

Ἡ Κόρινθα, συλλυπούμενη τοῦ πενθοῦντος γεννητοῦρα, δημοσιεύει τὸ κάτωθι προῖον τῆς εὐφρατάστου μούσης τοῦ συμπολίτου ἡμῶν Α. Καψοκεφάλου, πεποιθὺς ὅτι θέλει τοῦτο ἐπὶ μικρὸν ὑποκεράσει τὴν ἄσβεστον αὐτῶν Ολίμπιν.

Η. ΟΚΤΩ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

τοῦ ἀγαθοῦ καὶ πολυκλαύστου νέου

ΑΝΑΨΕΟΥ Θ. ΖΑΗΜΗ

Ἐπεράσαν ὀκτὼ ἡμέρας, ὅπου ὁ χάρος εἶχε σκάψει
Στὸ κακότυχο ἀνθονῆσι ἓνα μνήμα γιὰ γαμβρό.
Ὅπου ἔταῖς ἐννῆα πρὶν φέξῃς τὴν Ἀθήνα εἶχε ἀσφράψει
Κι' ἓνας ἄγγελος προδραίνει εἰς τοῦ Ζαήμη τὸ πλευρό.

Ἀχτινοβολεῖ ἄν' ἥλιος καὶ φωτίζει τὸ κρεββάτι,
Τ' οὐρανοῦ φέρνει τὴν ἔψιν καὶ τὸ γέλοιο τῆς αὐγῆς,
Ἐχει ἀέρινο τὸ σῶμα κι' ἀστερόπλαστο τὸ μάτι
Ὅπου δείχνει τὴν ἀγία τὴ λαμπράδα τῆς ψυχῆς.

Κι' ἀπὸ πάνου ἀπ' τοῦ γονέου τὰ δλοπύρινα φτερά του
Σιγὰ ἄνοιξε μὲ σέβας καὶ μ' ἀγάπη γκαρδιακή,
Κι' ὅτι ἐσάλευσε τὰ χεῖλη μοσχοβόλησε ἢ λαλιά του
Τὸν ἀέρα, κι' οὐρανία ἀγροικήθη μουσική.

—Γιατί κλοῖς, γλυκειὲ πατέρα καὶ σὺ μάναμου ψυχῆμου;
Μὴ σὰς πλάνεσεν ὁ Χάρος πῶς ἐχάσετε τὸ γυῖο;
Δὲν ἀπέθανε γονεοί, μὴν κυττάτε τὸ κορμί μου
Ποῦ τὸ γδύθηκα ν' ἀνέσω ἀλαφρὸς εἰς τὸν οὐρανό.

Εἰς τὰ πρῶτα τὰ φιλιὰ σας εἰς τὴν ὠραία ἀνατολή μου
Πύρα τὴν ἀθνασία καὶ εἰς ἐκείνη μέσα ζῶ,
Καὶ τοῦ πόνου τὰ στερνά σας ποῦ ἐφέξαν' εἰς τὴν θανή μου
Δὲν τὰ ἄφρασε τοῦ τάφου γιὰ διαμάντια τὰ φορῶ,

Λάβετε χαρὰ γονεοί, ἐγὼ εἶμαι εὐτυχισμένος,
Στοχασθῆτε πῶς εἰς τὸ πλάγι τοῦ θεοῦ μας κατοικῶ.
Μ' ἀπαρόμοιας λαμπράδες, μὲ χαραῖς συντροφισμένος,
Μὲ πολλοὺς ἄν' ἐμὲ φίλους γιὰ σὰς τὸν παρακαλῶ.

ὦ! νὰ βλέπατε τὴν ὥρα ποῦ ἔχα γύρει τὸ κεφάλι
Στοῦ παραδείσου τὴ θύρα, ποῖον μαντεύετε θωρῶ;
Τὸν Παπὸς μου, π' ἐμπροσά μου φθῶ; ἀνοίγει τὴν ἀγκάλη
Κι' ὀλοφλόγιστος μοῦ δίνει ἓνα φίλημα θερμό.

Καὶ σὲ λίγο μ' ἀσηκόνει καὶ μαζῆ μου φτερουγάει
Στὸν αἰθέρα, καὶ μ' ἐπῆγε εἰς ἓνα ἀστέρι μακρυνό
Γιὰ νὰ μὴ μᾶς βλέπουν ἄλλοι, καὶ μ' ἀγάπη μ' ἐρωτᾶει,
—Τόσο ἐνωρὶς πῶς ἤλθεσ συνωνόματέ μου ἐδῶ;

Τὸ παιδί τ' ἀγαπητό μου, τὸν καλό σου τὸν πατέρα
Καὶ τὴ μαύρη σου τὴ μάνα πῶς ἀφήκες μοναχού;
Στῆς ζωῆς τὸ μονοπάτι; π' ὡς νὰ φθάσουν ἐδῶ πέρα
Θὸ σὲ κρᾶζουν καὶ θὰ κλαῖνε μὲ χιλιάδες στεναγμούς;

Κι' ὅτι ἀσήκονα τὸ χέρι νὰ τοῦ δείξω φῶς μεγάλο
Ὅπου ἤλιος κλεῖ χιλιάδες, καὶ π' ὁ Πλάστης τὸ φορεῖ
Νὰ σωπάσω μὲ προστάζει, καὶ μὲ μῖα εἰς ἄστρο ἄλλο
Μὲ τοῦ νοῦ τὴ γλιγοράδα μ' ὀδηγεῖ μὲ προσοχή.

Κ' εἶδα ἄμετροι ποῦ ἐψάλλαν ἄγγελοι δαφνοσιεμμένοι
Μέσα εἰς ἓνα οὐράνιο τόξο καὶ εἰς τὸ πρόσωπο ἰλαροί,
Τότε ὁ πάπος μου μοῦ λέγει—αὐτοὶ ὅλοι εἰν' οἱ σφραγμένοι
Σύντροφοί μου, ποῦ τὸ ἔθνος ἀναστήσαμε μαζῆ.

Μοῦ ἔπευε ἓνα πρὸς ἓνα τ' ἄγρια τὰ δνόματά τους
Κ' ἔπειτα τὸ βλέμμα ρίχνει εἰς τὴ γῆ ἄν' ἀστραψιὰ,
Εἰς τὰ σκλαβωμένα μέρη, ποῦ κρατοῦν τὰ σίδερά τους
Εἰς ἐσένανε πατέρα, εἰς τὴ σημαία, εἰς τὸ βσιλειά.

Ἐπειτα εἰς τοῦς συντροφούς του, ἐμπροσά ἐμὲ ὀδηγῶντας,
Λέγει—ὁ συνωνόματός μου ἐγγονάς μου εἰν' αὐτός.
Καὶ ἡρωικὰ ἐκεῖνοι εἰς ἐμένα προχωρῶντας
Μ' ἐχαιρέτισαν, καὶ εἶδα ποῦ μᾶς βλόγγε ὁ θεός.

Δὲν ἐπέθανε γονεοί, πάντ' ἀόρατος θεὸς νὰ μαι
Εἰς τὴ θλίψιν, εἰς τὴ χαρά σας, ὡς νὰ βρῆτε τὴ ζωή.
Μὴ θρηνητε, εἶμαι κρουμένος ἀπ' τὸν κόσμο καὶ κοιμᾶμαι,
Τί τὸ θέλτε τὸ κουφάρι ἀφοῦ ζῆ ἢ θεῖα ψυχὴ;

Ταῦτα λέγωντας ἀγγέλου ἀγροικῆ ποῦ τὸν καλοῦνε,
Ροδοκοκκινίζει ὁ ἥλιος, τὰ πουλιὰ γλυκολαλοῦν,
Εἰς τὸ ὄνειρο οἱ γονεοί τὸ παιδάκι τους φιλοῦνε,
Τὸ φτεροῦγισμά του ἀκοῦνε, ἀναδεύονται, ζυπνοῦν.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΚΑΨΟΚΕΦΑΛΟΣ.

Ἐλάβομεν ἐσχάτως Μελέτην, περὶ τῆς μετὰ τὴν ἄλωση τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας 1454—1638 ὑπὸ τὸν τίτλον «Κύριλλος Λούκαρις» συγγραφεύσαν ὑπὸ Μ. Ι. Γεδεών μέλους τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει συλλόγου πῶν μεσαιωνολόγων καὶ ἐκδότου τῶν Μεσαιωνικῶν Αναλέκτων καὶ τῆς Ἑρωϊκῆς, ἀξιολόγου Βυζαντινῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν νεωτέρων τῆς ἐκκλησίας, πῶν γραμμάτων καὶ τῶν ἐπιστημῶν. Περὶ δὲ τούτων τῶν πονημάτων, τοῦ Κ. Γεδεῶνος, ὡς καὶ περὶ Συλλόγου τῶν μεσαιωνολόγων ἐν Κωνσταντινουπόλει θέλομεν διαπραγματευθῆν ἐκτάσει ἐν τῇ Κορινθίᾳ.

Π. ΧΙΣΤΗΣ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΛΙΒΡΟΘΕΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Η ΚΟΡΙΝΝΑ ανταλλάσσεται με πᾶν περιοδικὸν καὶ πᾶσαν ἡμερίδα, προσέτι δὲ ἀγγέλλει πᾶν βιβλίον, οὗτινος ἀντίτυπον ἤθελε σταλῆ πρὸς τὴν Διεύθυνσιν.

ΟΙ προμηθεύοντες ἐκτὸς συνδρομητῆς, συμπληρώνοντας τὴν συνδρομὴν των, λαμβάνουσι τὸ φύλλον ἐπὶ ἓν ἔτος δωρεάν.

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ἄρχονται τὴν 1.ην Μαρτίου καὶ εἶναι ὑποχρεωτικῶς ἐτήσιαι.

ΠΑΣΑ ἀφορῶσα τὸ περιοδικὸν ἐπιστολὴ, μὴ ἀπηλλαγμένη ταχυδρομικῶν τελῶν, εἶναι ἀπαράδεκτος

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ περιέχουσαι χρήματα πρέπει ν' ἀποστέλλωνται ἐπὶ συστάσει καὶ νὰ ἐπιγράφωνται οὕτω: «Πρὸς τὸν ἐκδότην τοῦ περιοδικοῦ ΚΟΡΙΝΝΑ».

ΟΙ ἀλλασσοντες διακονὴν συνδρομηταὶ ὀφείλουσι νὰ εἰδοποιῶσιν ἐγγράφως τὴν διεύθυνσιν, ἵνα γνωρίζῃ τοῦ πρέπει νὰ πέμπῃ τὰ φυλλάδια· ἄλλως ἡ διεύθυνσις θεωρεῖται ἀνεύθυνος.

ΕΝ τῷ ἐξωφύλλῳ κατ' ἐξοχίαν παντὸς εἶδους εἰδοποιήσεις. Ἰδιαιτεραὶ συμφωνίαι ἐν τῷ τυπογραφεῖῳ ἢ ΕΥΤΑΝΗΣΟΣ.

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Προπληρωτέας

ΕΝ ΖΑΚΥΝΘΩΙ..... δραχ. **6** | ΕΝ ΤΑΙΣ ΒΗΡΑΧΙΑΙΣ...δραχ. **8** | ΕΝ ΤΩ ΒΕΩΤΕΡΙΚΩ...φράγκ. **8**

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ

ΕΝ ΖΑΚΥΝΘΩΙ πρὸς τὸν ἐκδότην κ. Χρήστον Σ. Χιώτη καὶ ἐν τῷ γραφείῳ τῆς ΚΟΡΙΝΝΗΣ, κειμένῳ ἐν τῷ τυπογραφεῖῳ ἢ ΕΥΤΑΝΗΣΟΣ, πρὸς τὴν ὁδὸν Ὁδηγητρίας.

Η ΚΥΡΙΑ Ἀδριαντίνη Σοτοβίκη, μοδίστα, εἰδοποιεῖ τὰς φιλοκάλους κυρίας τῆς ἡμετέρας πόλεως, ὅτι ἐν τῷ καταστήματι αὐτῆς, κειμένῳ πρὸς τὴν ὁδὸν Ὁδηγητρίας, εὐρισκονται παντοειδῆ τοῦ τελευταίου συρμοῦ σχέδια ΠΙΛΩΝ, ἔτι δὲ ἌΝΘΗ, ΠΤΕΡΑ καὶ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ παντὸς χρώματος. Ταῦτα πάντα ἐκόμισε κατ' αὐτὰς ἐξ Εὐρώπης. Προσέτι εἰδοποιεῖ αὐτὰς ὅτι πωλοῦνται ἐπὶ μετριωτάτῃ τιμῇ ΠΙΛΟΙ ἔτοιμοι διὰ κυρίας καὶ παιδιά.

Ο ΚΥΡΙΟΣ Σπυρίδων Νικολόζης ἐκόμισεν ἐσχάτως ἐξ Εὐρώπης ἐν τῷ καταστήματι αὐτοῦ κειμένῳ ἐν τῇ Π λ α τ σ ι φ τ ο ὕ Π ο ι η τ ο ὕ Π Ι Λ Ο Υ Σ τοῦ τελευταίου συρμοῦ. Αἱ τιμαὶ αὐτῶν εἰσὶ μετριώταται.

Ο ΚΥΡΙΟΣ Παῦλος Εὐαγγελιστῆς Λούττας ἐπρομηθεύθη νέα μίγματα πρὸς ἐμφραξίν των ὁδόντων. Ἐγγυᾶται δὲ τὴν διατήρησιν αὐτῆς ἐπὶ 5 ἔτη. Τιμὴ ἐκάστης ἐμφράξεως φράγμα 5. Προσέτι ἐκόμισε καὶ διάφορα νέα φάρμακα πρὸς θαρισμὸν καὶ ἐνδυνάμωσιν τῶν ὁδόντων.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

AL. 53. 71. 05. 0001

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ